

Aleksandra Cofta-Broniewska

Inowrocław, woj. bydgoskie.
Stanowisko 55

Informator Archeologiczny : badania 14, 33-34

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Eksploracją objęto obszar o łącznej powierzchni 2 arów. Zarejestrowano 18 obiektów: 7 kultury pucharów lejkowatych i 11 obiektów o trudnej w chwili obecnej do określenia przynależności kulturowej, bądź kultury łużyckiej bądź też kultury przeworskiej. Pod względem funkcjonalnym obiekty można wstępnie określić jako: ósemkowane ziemianki /7/, paleniska /5/ i bliżej nieokreślone jamy /6/. Rucho-my materiał archeologiczny w przeważającej części stanowi cerami-ka /około 2600 fragmentów/, a ponadto nieliczne wyroby krzemienne, polepa i kości.

Wśród ceramiki kultury pucharów lejkowatych znajdują się fra-gmenty, których zdobnictwo i mikromorfologia pozwalają w przybli-żeniu datować osadę tej kultury na fazę IV /"lubońską"/ grupy wachod-niej. Osadę kultury łużyckiej można natomiast łączyć z okresem Hal-statt C-D. W odniesieniu do osadnictwa ludności kultury przewor-skiej /?/ badania nie dostarczyły dotąd wyraźniejszych elementów da-tujących.

Badania będą kontynuowane.

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 55

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansowała Rejonowa Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Inowrocławiu. Czwarty sezon badań. Obozowisko i groby kultury pucharów lejkowatych; osada kultury łużyckiej; osada kultury przeworskiej.

Celem badań było uzupełnienie informacji głównie w zakresie rozplanowania zabudowy wschodniej i południowej strefy osady. Lokalizacja i rozmiary wykopów były wypadkową rzeczywistych potrzeb badawczych - z jednej strony i niezwykle trudnych warunków prowa-dzenia prac - z drugiej /podtapianie wykopów przez wodę i ograni-czone możliwości poruszania się po placu budowy/.

Odsłonięto powierzchnię około 1360 m², rejestrując ponad 750 obiektów o różnej funkcji i przynależności kulturowej.

1. Kultura pucharów lejkowatych - ponad 50 obiektów skoncentrowa-nych na powierzchni około 2 arów, tworzących układ składający się z: a/ budowli mieszkalnej zachowanej w formie chworoboczne-go toku gliniano-polepowego o wymiarach 7 x 5 m, rzędem dołków posłupowych wzdłuż obu ścian szczytowych, z 2 /?/ paleniskami i pochówkiem szkieletowym pośrodku; b/ przytykającego doń budyn-

- ku gospodarczego /?/ o odmiennej konstrukcji; c/ 3 grobów szkieletowych; d/ kilkunastu jam i dołków posłupowych; e/ śladów orki /?/. Materiał ruchomy nieliczny o cechach fazy AB.
2. Kultura łużycka - ponad 250 obiektów: jam, palenisk, dołków posłupowych o ubogiej, poza nielicznymi wyjątkami, treści kulturowej. Obiektem wyjątkowym jest kilkudziałowy budynek wzniesiony na planie trapezu o wymiarach około 21 x 5-6 m, uchwytny w formie ciągłego rowka posłupowego. Rozpiętość chronologiczna osadnictwa: IV okres epoki brązu - okres lateński AB.
 3. Kultura przeworska - ponad 300 obiektów, w tym 2 półziemianki oraz szereg urządzeń gospodarczo-produkcyjnych /piwniczki, wędzarnie, piece, paleniska, magazyn zbożowy o konstrukcji odmiennej od poprzednio badanych /i dołki posłupowe dopełniające zespoły zagród odsianianych częściowo w wykopach z lat 1978-1979. Ponadto odkryto kilka dalszych pochówków zwierzęcych wyznaczających pełny zasięg strefy sanktuarium z okresu późnolateńskiego. Wśród ruchomego materiału źródłowego, występującego w mniejszej ilości niż w sezonach ubiegłych, na szczególną uwagę zasługują 3 kultowe tarczki ceramiczne o symbolice lunarnej.

JEDRYCHOWICE
woj. opolskie
Grodzisko II

patrz
epoka brązu

KAZIMIERZA MAŁA,
gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko 5

patrz
epoka brązu

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko D

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Stefan Łęczycki.
Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań.
Osada kultury pucharów lejkowatych oraz
z wczesnego okresu epoki brązu.

Prace miały charakter inwentaryzacyjno-wykopaliskowy i łączyły się z budową osiedla mieszkaniowego dla pracowników PGR w Kietrze, podczas której narażona na zniszczenie została osada z okresu neolitu i początku epoki brązu. W 1980 r. działalność skoncentrowano przy wykopach pod infrastrukturę osiedla od strony północnej, południowej i wschodniej. Przebadano ogółem około 500 m bieżących wykopów. Efektem prac jest odkrycie 19 nowych obiektów /nr 101-118/, z których 17 związanych jest z kulturą pu-